

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Gfv.I.30.128/2022/3.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Szabó Klára bíró

A felperesek: I. rendű felperes neve

(I. rendű felperes címe)

II. rendű felperes neve

(II. rendű felperes címe)

A felperesek képviselője:

Dr. Téglásy Balázs ügyvéd

(ügyvéd címe)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Dancs Gergely ügyvéd

(ügyvéd címe)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

a felperesek

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla

Pf.II.20.136/2021/5.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

15.P.20.109/2020/38.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 1.115.900 (egymillió-száztizenötezerkilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek közjegyzői okiratba foglaltan 2008. augusztus 28-án „ingatlan jelzálogjoggal biztosított devizában (svájci frankban) nyilvántartott jelzálog-típusú kölcsönszerződés” elnevezésű szerződést kötöttek, amelyben az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a közjegyzői okiratban meghatározott összegben és feltételekkel a felperesek mint egyetemleges jogosultak részére svájci frankban nyilvántartott kölcsönt ad, a felperesek pedig egyetemlegesen kötelezték magukat a kölcsön visszafizetésére, annak a szerződés szerinti

járulékai megfizetésére. Az induló teljes hiteldíjmutató (a továbbiakban: THM) évi 7,81 % volt. A kölcsön ügyleti kamatát évi 4,95 %-ban, a kezelési költség évi mértékét 2,04 % -ban határozták meg, a hiteldíj (kamattól és kezelési költség) változó mértékű volt. A kölcsön futamideje 240 hónap volt, ebből a tőketörlesztésre a felperesek 100 hónap haladékos (türelmi idő) kaptak, a türelmi idő alatt a hiteldíjat kellett megfizetniük. A türelmi idő lejártát követően a fennmaradó futamidő alatt egyenletes törlesztéssel kellett teljesíteniük.

[2] A felperesek a szerződés V.4. pontja értelmében a szerződés aláírásával tudomásul vették, hogy a forint/deviza árfolyam piaci mozgásából adódóan felmerül a veszteség kockázata. Tudomásuk van arról, hogy a szerződés futamideje alatt a folyósítás napján érvényes, a bank által alkalmazott forint/deviza árfolyamhoz képest a forint árfolyamának gyengülése esetén a devizában megállapított törlesztő részletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet. A felperesek tudomásul vették, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ők viselik. Az árfolyamkockázatból adódó veszteség lehetőségét gondosan megfontolták és fizetőképességüknek megfelelően mérlegelték.

[3] A szerződés megkötését megelőzően, 2008. július 29-én a felperesek devizában nyilvántartott lakás és jelzálog-típusú hitelekhez kapcsolódó kockázattaljáró nyilatkozatot írtak alá. Eszerint tudomásuk volt arról, hogy a kölcsönszerződésben rögzített deviza árfolyama napról napra változik (euró esetében meghatározott plusz, mínusz 15 %-os sávban, svájci frank és japán jen esetében bármilyen irányban és bármilyen mértékben), ezért az esedékesség napján fizetendő törlesztő részlet forint összege előre nem megállapítható. Amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyama gyengül, a devizában megállapított törlesztő részletek forintban fizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet. A kockázattaljáró nyilatkozatban szerepel továbbá, hogy fix törlesztő részlettel nyújtott devizakölcsön esetében, amennyiben a fix törlesztő részlet periódus alkalmazásának tartamán belül a bank által a havi törlesztési, esedékességi időpontoknál alkalmazott deviza eladási árfolyama eltér a kölcsönszerződésben rögzített vagy az egyes fix törlesztő részletek megállapításakor alkalmazott mértéktől, a törlesztő összegben a tőke és a hiteldíj egymáshoz viszonyított aránya változik. Abban az esetben, ha a bank által alkalmazott deviza eladási árfolyamának változása miatt a havi törlesztő részlet csak a hiteldíj egy részének a megfizetésére elegendő, a hiteldíj fennmaradó része a tőke összegét növeli. Az árfolyam az előzőekben részletezett, a fix törlesztő részlet fizetése alatt történt kedvezőtlen változását az alperes a fix törlesztő részlet periódus lejártával érvényesíti az új törlesztő részlet összegében. Az árfolyamváltozás hatásaira figyelemmel ezért az új törlesztő részlet összege jelentősen emelkedhet az eredeti fix törlesztő részlet összegéhez képest. A kölcsön folyósítását követő hónaptól 5 éven keresztül – az esetleges kamattól, kezelési költség és árfolyamváltozásokra tekintet nélkül – a kölcsönnek (a kölcsön tőketörlesztést és hiteldíj fizetést is magán foglaló) havi törlesztő részlete állandó: fix törlesztő részlet. Amennyiben a kölcsön folyósítását követő 5 éven belül a hiteldíj vagy a devizának a bank által alkalmazott eladási árfolyama eltér a szerződésben rögzített mértéktől, az esedékes fix törlesztőrészletben hiteldíjra és tőketörlesztésre fordítandó összeg aránya változik. Abban az esetben, ha a hiteldíj, illetve a devizának a bank által alkalmazott eladási árfolyam változása miatt a fix törlesztő részlet csak a hiteldíj egy részének a megfizetésére elegendő, a hiteldíj a ki nem egyenlített része a kölcsöntőke összegét növeli.

A felperesek keresete, az alperes védekezése

[4] A felperesek keresetükben az alperessel megkötött kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérték – továbbiak mellett – arra hivatkozással, hogy a szerződésnek az árfolyamkockázat telepítésére vonatkozó rendelkezése, valamint az kezelési költség kikötését tartalmazó rendelkezése tisztességtelen, ebből adódóan érvénytelen. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződésnek az érvénytelen részek nélküli érvényessé nyilvánítását kérték, annak megállapításával, hogy tartozásuk összege 11.158.542 forint.

[5] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozása szerint érvényesen szerződött a felperesekkel.

Az első- és a másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset elutasította. A felperesek fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – a per fő tárgya tekintetében – helybenhagyta.

[7] Az ítéletek indokolása szerint az alperes nem csupán a szerződés megkötésekor, hanem már azt megelőzően tájékoztatást adott a felpereseknek az árfolyamkockázatról. A szerződés árfolyamkockázatra, annak viselésére vonatkozó kikötései, valamint a szerződéskötést megelőzően aláírt kockázatfeltárányilatkozat együttes tartalma alapján a felperesek – az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül – nemcsak azt vehették számításba, hogy a kölcsönszerződéshez árfolyamkockázat kapcsolódik, de fel kellett ismerniük annak konkrét lényegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségükre gyakorolt hatását, továbbá azt, hogy a kockázatviselésnek nincs felső határa, az korlátlan. A korlátlan árfolyamkockázat viselésére vonatkozó, az alperes által adott tájékoztatás teljesítette a világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság követelményét, ebből következően a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses kikötés tisztességtelensége nem volt megállapítható. Az alperesnek az árfolyamkockázattal kapcsolatos, a perbeli szerződésben írtakkal teljesen azonos tartalmú tájékoztatását már több ízben is vizsgálta a Kúria, így a Gfv.VII.30.407/2020. számú ügyben is és a lényegét tekintve mindenben egyező kockázatfeltárányilatkozat és szerződéses rendelkezés tekintetében jutott arra a következtetésre, hogy azok megfeleltek a jogszabályi rendelkezéseknek.

[8] A másodfokú bíróság rámutatott: a kezelési költséget illetően a felperesek a szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét arra alapították, hogy nem állt mögötte szolgáltatás, továbbá devizában került felszámításra. Az elsőfokú bíróság ezen érveket nem találta megalapozottnak, azonban a felperesek az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ezen megállapításait nem vitatták, csupán arra hivatkoztak, hogy a kezelési költség „arányosságát” is vizsgálni kellett volna. A jogerős ítélet kitért rá, hogy a Kúria iránymutatása (Gfv.VI.30.088/2020.) szerint az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-621/17. számú ítéletét akként kell értelmezni, hogy a kezelési költség kikötése csak akkor lehet tisztességtelen, ha az aránytalanul megnöveli a fogyasztó fizetési kötelezettségét, az arányosságot illetően pedig azt kell vizsgálni, hogy a kamat és a kezelési költség együttes mértéke jelentősen meghaladja-e az adott időben alkalmazott piaci kamatszintet. A felperesek

a kezelési költség aránytalanságára sem az elsőfokú eljárásban, sem pedig a fellebbezésükben nem hivatkoztak, egyebekben a felperesek által a fellebbezésükben idézett eseti döntésben megjelölt okból a perbeli szerződés kezelési költségre vonatkozó kikötése nem tekinthető aránytalannak, ezáltal tisztességtelennek.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen – hatályon kívül helyezése, elsődlegesen a keresetüknek helyt adó határozat meghozatala, másodlagosan a perben eljáró bíróságok új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet.

[10] Érvelésük szerint a másodfokú bíróság a Kúria Gfv.VII.30.407/2020. számú ügyben hozott határozatában foglaltak alkalmazásával túlerjeszkedett a korlátozott precedensrendszer jogintézményén, figyelemmel arra, hogy a hivatkozott ügyben egyedi körülmények elbírálására nem került sor. A bíróságoknak figyelembe kellett volna venniük, hogy miért nem lehetett számukra világos az árfolyamkockázat mibenléte és hogy miért feltételezhetnék alappal azt, hogy öt éven keresztül fix, 95.000 forintos részletet fognak fizetni, ami majd a tőketörlesztés megkezdésekor emelkedik 135.000 forintra. A kockázatteltérő nyilatkozatot érintően az I. rendű felperes jelezte, hogy szerződéskötéskor nagy mennyiségű iratot kellett aláírni, továbbá hozzátette, hogy nem is lát jól, de ez a nyilatkozatban nem került kiemelésre. Továbbá az egész ügyintézési folyamat rövid időt vett igénybe. Ők fix részletes és kedvező kamatozású kölcsönt kerestek, a „fix törlesztés” kifejezésből a részletek változatlanására következtettek. A kockázatteltérő nyilatkozatot a kölcsön igénylésekor írták alá, a hiteligénylő lap nem volt számozva, továbbá több, kitöltetlen, jelentőséggel nem rendelkező részt tartalmazott, melyek között rejtve jelent meg a kockázatteltérő nyilatkozat. A kockázatteltérő megfeleltetésének kérdése nem egyszerű jogkérdés, hanem mérlegelési jogkörben végzett vizsgálat tárgya, nem rendelkeznek arról információval, hogy a Gfv.VII.30.407/2020. számú ügyben milyen kockázatteltérő nyilatkozatot értelmezett a Kúria. Az árfolyamkockázati tájékoztatás mellett egyéb tájékoztatást is kaptak, például a kölcsönrel kapcsolatos biztosításról, mindez rontotta annak lehetőségét, hogy mint fogyasztók a szükséges információk birtokába kerüljenek. Az EUB a C-670/20. számú ügyben kifejtette továbbá: a kölcsönfelvevőt árfolyamkockázatnak kitévő kikötések átláthatóságára vonatkozó követelmény csak akkor teljesül, ha az eladó vagy szolgáltató pontos és elegendő tájékoztatást nyújtott a kölcsönfelvevőnek az árfolyamkockázatról, amely alapján fel tudja mérni az ilyen kikötéseknek a pénzügyi kötelezettségeire, a szerződés teljes időtartama alatt gyakorolt, esetlegesen jelentős kedvezőtlen gazdasági következményeit. E tekintetben az a körülmény, hogy a fogyasztó kijelenti, hogy teljes mértékben tudatában van az említett szerződés megkötéséből eredő lehetséges kockázatoknak, önmagában nincs hatása annak értékelésére, hogy az eladó vagy szolgáltató eleget tett-e az említett átláthatósági követelménynek.

[11] További érveik szerint a másodfokú bíróság elmulasztotta lefolytatni a tisztességtelenségi vizsgálatot a kezelési költségre. A C-621/17. számú ügyben foglaltak alapján vizsgálnia kellett volna a jóhiszeműség és egyensúly (arányosság) feltételeinek együttes teljesülését, melyhez összehasonlítást kell végezni egyéb szerződések figyelembevételével. Fellebbezésükben is hivatkoztak arra, hogy ezen vizsgálat nélkül nem lehet döntést hozni a tekintetben, hogy a kezelési költségre vonatkozó szerződéses

rendelkezés tisztességtelen-e vagy sem. Mindez csak összehasonlító vizsgálat eredményeként állapítható meg.

[12] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[14] A Pp. 270.§ (2) bekezdésének és a 275.§ (3) bekezdésének együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[15] Az adott esetben a jogerős döntés nem jogszabálysértő, a Kúria egyetért annak helytálló indokaival is, azokat megismételni nem kívánja, csupán a felülvizsgálati kérelembe foglalt többirányú érvelés kapcsán mutat rá az alábbiakra.

[16] A felülvizsgálati eljárás tárgya annak érdemi vizsgálata volt, hogy a másodfokú bíróság helyesen értékelte-e az alperes által a szerződéskötést megelőzően, 2008. július 29-én adott, valamint a peres felek szerződésének V.4. pontjába foglalt árfolyamkockázati tájékoztatást.

[17] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján a Pp. 206.§ (1) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörében okszerűen, jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az alperes árfolyamkockázati tájékoztatója a világosság és érthetőség követelményének megfelelt.

[18] Az 1959-es Ptk. 205.§ (3) bekezdése értelmében a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek és tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről. Ezt az általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget a fogyasztónak minősülő ügyféllel megkötésre kerülő, devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az 1996-os Hpt. 203.§-a akként konkretizálja, hogy a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja.

[19] Az EUB-nak az árfolyamkockázati tájékoztatással összefüggésben felállított követelményrendszere szerint a tájékoztatásnak ki kell terjednie a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztő részletekre gyakorolt hatására, annak a mechanizmusnak a konkrét működésére, amelyre az érintett feltétel utal. A tájékoztatásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó megértse: az árfolyamkockázatot ő viseli, az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, az korlátlan. Nem elegendő annak a lehetőségéről tájékoztatni a fogyasztót, hogy annak a

devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni kell tudnia az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is.

[20] A felperesek az árfolyamkockázat viseléséről két alkalommal kaptak tájékoztatást: a kölcsön igénylésekor, 2008. július 29-én, amikor kockázatfeltáró nyilatkozatot írtak alá, továbbá 2008. augusztus 28-án, amikor megkötötték a kölcsönszerződést. Az alperes a kölcsönszerződés V.4. pontjába foglaltan tájékoztatta a felpereseket az árfolyamkockázat mibenlétéről. Az alperes által alkalmazott megoldás biztosította azt, hogy a szerződéskötés következményeiről megfelelő tartalommal és kellő időben tájékozódjanak a felperesek. Lehetséges, hogy a felperesek egyéni megítélése szerint az ügyintézési folyamat rövid időt vett igénybe, azonban a kölcsön igénylésétől, az ekkor kapott árfolyamkockázati tájékoztatástól a kölcsönszerződés megkötéséig egy hónap telt el, amely időtartam alatt át tudták gondolni, hogy milyen kockázat fogja őket terhelni a deviza alapú kölcsönszerződésből eredően.

[21] A felülvizsgálati érveléssel ellentétben a másodfokú bíróság döntéshozatala során alappal vette figyelembe a Kúria Gfv.VII.30.407/2020/5. számú részítéletében foglaltakat, hiszen abban az ügyben a perbelivel azonos tartalmú árfolyamkockázati tájékoztatást vizsgált és azt megfelelő tartalmúnak minősítette. A Kúria említett számú, közzétett határozatában jogkérdésben a későbbi, folyamatban lévő ügyekben kötelező erejű értelmezést adott, s ez a kötőerő mindaddig fennáll, amíg az adott jogértelmezéstől a Kúria tudatosan el nem tér.

A felülvizsgálati érvektől eltérően a felperesek nem igazoltak olyan egyedi körülményt, ami az eltérés alapjául szolgálhatna.

A Kúria a perbelivel azonos tartalmú árfolyamkockázati tájékoztatással összefüggésben a Gfv.VII.30.407/2020/5. számú részítéletében azt állapította meg, hogy az alperes a forint árfolyamának a szerződésben kikötött devizához képest lehetséges változására részletes, szemléletes és informatív szöveges magyarázatot adott, felhívta a figyelmet a deviza alapú kölcsönügyletekben rejlő – a forint ügyletektől eltérő – kockázatokra, egyben a svájci frank alapú kölcsönügyleteknek az euró alapú ügyleteket is meghaladó kockázatára (erre utal az a figyelmeztetés, hogy a kölcsönszerződésben rögzített deviza árfolyama napról napra változik, svájci frank esetében bármilyen irányban és bármilyen mértékben).

[22] A rendelkezésre álló iratok azt igazolják, hogy a felperesek a szerződéskötés előtt egy hónappal kellő tartalmú írásbeli tájékoztatást kaptak, és emellett az egyedi kölcsönszerződésben is szerepel az árfolyamkockázattal összefüggő tájékoztatás. Az árfolyamkockázati tájékoztatás „megfelelőségét” illetően a kockázatfeltáró nyilatkozatban és a szerződésben foglaltakat együttesen kellett figyelembe venni és értékelni. Ennek eredményeként az állapítható meg, hogy a felperesek minden lényeges körülményre kiterjedő, megfelelő tartalmú tájékoztatásban részesültek. Tudtak arról, hogy a devizában megállapított törlesztő részletek forintban fizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet, és ennek vagyoni kihatásait teljes mértékben viselik. A felperesek ezen információk birtokában jelentették ki, hogy az árfolyamkockázatból adódó veszteség lehetőségét gondosan megfontolták és fizetőképességüknek megfelelően mérlegelték.

[23] Figyelemmel a C-670/20. számú ügyben kifejtettekre: a fogyasztó kijelentésének, amely szerint teljes mértékben tudatában van a szerződés megkötéséből eredő lehetséges kockázatoknak, önmagában nincs hatása annak értékelésére, hogy az eladó vagy szolgáltató eleget tett-e az átláthatósági követelménynek, azonban a perbeli esetben a felperesek nem csupán formális tájékoztatásban részesültek, hanem az alperestől kapott tájékoztatás alapján fel tudták mérni, hogy az árfolyamváltozás a pénzügyi kötelezettségeikre a szerződés teljes időtartama alatt jelentős, kedvezőtlen gazdasági következményeket is gyakorolhat. A felperesek tettek olyan kijelentést, mely szerint tudomásuk van a szerződés megkötéséből eredő lehetséges kockázatokról, azonban nem csupán ezen a kijelentésen alapul a felpereseket terhelő kockázatviselési kötelezettség, hanem a kijelentés alapját képező átlátható, az elvárt követelményrendszernek megfelelő tájékoztatáson, ami alkalmas volt arra, hogy annak alapján a felperesek fel tudják mérni az árfolyamváltozás jelentős, esetleg kedvezőtlen gazdasági következményeit is.

[24] A kockázatteltáró nyilatkozat megfelelő tartalmú értelmezéséből következően „fix” törlesztő részlettel nyújtott devizakölcsön esetében is változhat a törlesztő részlet az árfolyamváltozás következtében, az árfolyam kedvezőtlen változása esetében a „fix törlesztő részlet periódus” lejártával az új törlesztő részlet összegben jelenik meg a változás következménye, azaz az árfolyamváltozás hatására figyelemmel az új törlesztő részlet összege jelentősen emelkedhet az eredeti törlesztő részlet összeghez képest. Így a felperesek alappal nem gondolhatták azt, hogy az árfolyamváltozásnak nem lesz hatása a törlesztő részlet összegére.

[25] A felperesek az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésükben a kezelési költséget illetően utaltak a C-621/17. számú EUB döntésben foglaltakra és a Kúria 2020. február 26-án kelt határozatában írtakra, arra, hogy ebben a határozatában a Kúria a kezelési költséggel összefüggésben az arányosság feltételeinek teljesülését illetően milyen vizsgálat elvégzésére utasította az elsőfokú bíróságot. A másodfokú bíróság ugyanakkor megalapozottan állapította meg, hogy a felperesek a kezelési költség – esetleges – aránytalanságára az elsőfokú eljárásban nem hivatkoztak, kereseti hivatkozás hiányában az adott kérdés vizsgálata nem képezhette a peres eljárás tárgyát, ezért az elsőfokú bíróságnak ezt a kérdést nem kellett vizsgálnia, így a felperesek által a fellebbezésükben megjelölt okból a perbeli szerződés kezelési költségre vonatkozó kikötése nem tekinthető aránytalannak, ezáltal tisztességtelennek.

Mivel a Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely a megelőző eljárásoknak is tárgya volt, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem – a kezelési költségre vonatkozó – érvelésével érdemben nem foglalkozhatott.

[26] A kifejtettekből következően a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[27] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperesek viselik a saját felülvizsgálati költségüket. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, megtérítést igénylő felülvizsgálati költsége nem merült fel.

[28] A teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült felperesek helyett a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a 14.§-ban foglaltak szerint az állam viseli.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. június 20.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró